

Ota Pavel - Smrt krásných srnců

Literatura

Zasláno od: Dakob

Datum zveřejnění: 26.1.2007

OTA PAVEL (1930 - 1973)

SMRT KRÁSNÝCH SRNCŮ (1971)

Pavel, O.: Smrt krásných srnců, nakladatelství Omega, Praha, 1995, čtvrté vydání

Tato sbírka povídek obsahuje několik autobiografických příběhů. Tématem těchto povídek jsou zážitky z autorova mládí. Nejvýznamnější postavou je tatínek, šarmantní a úspěšný obchodník, který miluje maminku, přírodu a svůj život si užívá plnými doušky. Všechny příběhy jsou líčeny z perspektivy malého chlapce, což jim dodává zvláštní atmosféru.

Smrt krásných srnců

V první části povídky autor zobrazuje šťastné předválečné období, ve kterém rodina netrpěla nedostatkem peněz či potravin a všichni žili spokojeným životem. Líčí trampoty pana Proška s loveckým psem Holanem, rodinné výlety a procházky, rybaření atd.

Pak přichází éra okupace. Pro celou rodinu to znamená mnohá omezení – hlavně pro tatínka. Ten smí pracovat pouze v šachtě. Za pár let dostali nejstarší dva synové předvolání do koncentračního tábora. Protože v té době měli doma všeobecně málo jídla, rozhodl se tatínek ulovit pro ně srnce, aby se dobře najedli, než půjdou. K tomuto účelu měl v plánu využít Proškova psa Holana. Od svého přítele – doktora si nechal tatínek napsat omluvenku do práce. Vydal se za Proškem na louku (či spíše stráň), kterou již dříve nazval Smrt krásných srnců. Půjčil si psa Holana. Pan Prošek byl však skeptický. Holan totiž vždy poslouchal jen jeho, nikdy neposlechl nikoho cizího. I přes to se tatínek rozhodl riskovat a tajně několik nocí číhal na srnce. Několikrát se mu to nepodařilo, a když zbýval již jen jeden den do konce omluvenky do práce, konečně uviděl na louce srnce. Podíval se Holanovi do očí a ten ho poslechl a srnce zabil. Vzápětí sice málem o kořist přišel, protože se nablízku potulovali nějácí pytláci, ale díky Proškově lsti (předstírali, že jsou myslivci) ho získali zpět.

Tatínek spravedlivě daroval kus masa každému, kdo mu pomohl. Když se jeho dva synové vrátili z koncentračního tábora, byli přesvědčeni o tom, že právě maso ze srnce je udrželo při životě až do konce.